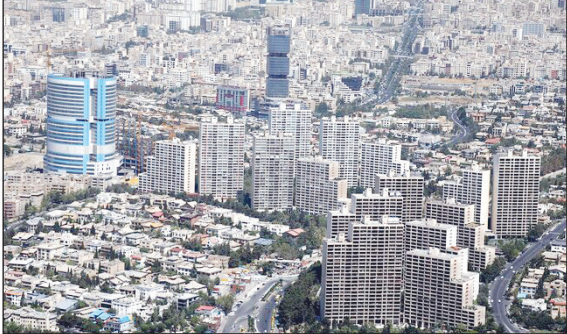

<div><div>امتیات</div><div>روزنامه‌های ایران</div></div>	<p>دوشنبه ۳۱ فروردین ۱۴۰۵ / شماره ۲۱۷۵</p>	<p>فرهنگ و جامعه ۳</p>
--	--	-------------------------------

آئینه شهر

نامگذاری یک معبر اصلی در تهران به نام

«**قائد شهید امام خا منهای**»

سختگویی شورای اسلامی شهر تهران از نامگذاری یک معبر اصلی در پایتخت به نام قائد شهید امام خا منهای خبر داد.

علیرضا نادعلی در گفت‌وگو با خبرنگار شهر، با اشاره به برگزاری جلسه کمیته نامگذاری معابر در روز گذشته -شنبه ۲۹ فروردین ماه ۱۴۰۵- با حضور اعضای دبیرخانه این کمیسیون در مرکز ارتباطات و امور بین‌الملل شهرداری تهران، اظهار کرد: در این جلسه مباحثی در خصوص نامگذاری معبری به نام امام شهید و تعدادی از شهدای شاخص مطرح شد. وی با بیان اینکه تعداد شهدای شاخص جنگ ۱۲ روزه و جنگ رمضان بسیار زیاد است، خاطرنشان کرد: فرماندهان، دولتمردان، دانشمندان، مردم عادی و به ویژه دانش‌آموزان شهید میناب در نامگذاری‌ها مورد توجه قرار دارند. نادعلی همچنین تصریح کرد: پیشنهادهایی مورد بررسی قرار گرفت و به تصویب رسید. این پیشنهادات یا در جلسه امروز -یکشنبه ۳۰ فرودین‌ماه- یا سه‌شنبه اول اردیبهشت‌ماه- مورد بررسی قرار خواهد گرفت و در صورت تصویب نهایی اطلاع‌رسانی لازم انجام خواهد شد.

نادعلی با اشاره به انتخاب یک معبر برای نامگذاری به نام قائد شهید امام خا منهای، یادآور شد: با توجه با جایگاه والای ایشان که در سراسر جهان اثرگذار هستند، پیش از یک معبر اصلی در تهران به نام ایشان نامگذاری خواهد شد و قطعاً به تدریج بوستان‌ها، میداین و معابر دیگر با توجه به تناسب فرهنگی و اجتماعی به نام رهبر شهید نامگذاری می‌شود.

نکاهی گذرا به کارنامه حمل و نقلی شهرداری تهران در جنگ رمضان

معاون حمل و نقل و ترافیک شهردار تهران گفت: حمل و نقل عمومی تهران خدمات بدون وقفه و رایگان خود را دقایقی پس از آغاز جنگ آغاز کرد و این روند تا پایان فروردین امسال ادامه دارد.

محسن هرمزی، معاون حمل و نقل و ترافیک شهردار تهران در گفت و گو با خبرنگار شهر، اظهار کرد: همکاران در بخش‌های مختلف حمل و نقلی که با مردم سر و کار دارند در روزها سخت جنگ لحظه‌ای خدمت را متوقف نکردند. در سامانه‌های مترو، اتوبوس، تاکسی و معاینه فنی که با شهروندان به صورت روزمره تعامل دارند، همواره کار و تلاش ادامه دارد اما در روزهای جنگ رمضان با حضور راهبرها، رانندگان، اپراتورها و مسئولان مربوطه به طور ویژه این چرخه دنبال شد.

خدمات شهر زیرزمینی

یکی از بازوهای اصلی شبکه حمل و نقلی تهران، شبکه مترو است. در این بخش به گفته هرمزی، علاوه بر رایگان شدن خدمات تردی، مدیریت بخش‌های مناسبتی نیز با قوت ادامه یافته است. برای نمونه سرویس‌دهی ویژه در تجمع سوگاری رهبر معظم انقلاب در روز دهم اسفند، خدمات‌رسانی به خیل عظیم مردم در مراسم «میتاق با امام شهید امت و بیعت با رهبری» در روز هجدهم اسفند، خدمات‌رسانی در آیین بدرقه پیکر فرماندهان شهید در روز بیستم اسفند، خدمات‌رسانی تا ساعت ۲:۳۰ باامداد در لیالی قدر، خدمات‌رسانی در روز جهانی قدس و تجدید پیمان با رهبر انقلاب در روز بیست و دوم اسفند و افزایش ساعت خدمات‌رسانی تا ساعت۲۳ در هفته پایانی سال پیش از خدمات بیشمار متروی تهران بوده است. معاون شهردار تهران ادامه داد: در ایام نوروز ۱۴۰۵ نیز سرویس‌دهی تا ساعت ۲۳ جریان داشت. همچنین در دو مراسم تشییع دریابان شهید روز دوازدهم فروردین و چهارم رهبر شهید روز بیستم فروردین ماه نیز مترو، بازوی مهم ترددهای شهری بود.

اورهال ۳ رام قطار

هرمزی افزود: در بخش اورهال قطارها نیز تمامی برنامه‌های تعمیرات اساسی ناوگان مترو طبق برنامه زمان‌بندی تعیین‌شده به انجام رسید و هیچ وقفه‌ای در اجرای مأموریت‌ها رخ نداد. این عملیات شامل سه رام قطار ۹واگن AC از قطارهای خط ۵ بود.

تقویت ناوگان و تردهای پرشمار

معاون حمل و نقل و ترافیک شهردار تهران با اشاره به خدمت رسانی در روزهای جنگ گفت: مهمترین سامانه تردد شهری وسط‌خطی تهران در روزهای جنگ پرقوت به کار خود ادامه داد. اتوبوسرانی تهران در بخش ارائه خدمات و تقویت ناوگان همچون روزهای قبل خدمات مهمی به شهروندان ارائه داد.

ورود ۸۵ اتوبوس جدید به ناوگان اتوبوسرانی

به گفته هرمزی، در شرایط جنگی ترخیص ۵۰ اتوبوس برقی و ۳۵ اتوبوس ۱۸ متری از کم‌رگ کار بزرگی بود که عملیاتی شد و حتی بمباران دشمن صهیونی و آمریکایی در این روزها نتوانست مانع از این خدمت شود.

معاون شهردار پایتخت با تأکید بر خدمات مربوط به اعزام اتوبوس‌ها برای جابجایی شهروندان تهرانی در مراسم تشییع و دیگر رویدادهای مناسبتی تصریح کرد: ۲۷۴۵ دستگاه اتوبوس برای این مهم به جای جای شهر اعزام شدند و تردها در ۱۰ برنامه مختلف را در روزهای جنگ پوشش دادند.

از آسیب‌دیدگی ۹۳ تاکسی تا تحویل ۳۲۰ ایون در روزهای جنگ رمضان

معاون شهردار تهران در بخش دیگر از کارنامه حمل و نقلی شهرداری تهران در روزهای جنگ رمضان گفت: تاکسیرانان تهران از جمله بخش‌هایی بودند که به وجود آسیب‌های مکرر دشمن آمریکایی - صهیونیستی به معابر، میدان کار را ترک نکردند. در روزهای جنگ ۹۳ تاکسی آسیب دید و به موازات آن مدیریت شهری حمایتی برای تاکسیرانان آسیب دیده در جنگ رمضان طراحی کرد. از سویی روند تحویل تاکسی‌های برقی ایون که پیش از جنگ سرعت گرفته بود، متوقف نشد و ۳۲۰ دستگاه تاکسی برقی ایون و ۱۰ دستگاه ون در روزهای جنگ تحویل تاکسیرانان شد.

خدمت رسانی بی وقفه

هرمزی در ادامه با اشاره به فعالیت‌های ستاد معاینه فنی خودروهای تهران با وجود شرایط خاص ناشی از جنگ تمحیلی گفت: در تعطیلات نوروز مراکز معاینه فنی تهران بدون وقفه فعال بودند و با برنامه‌ریزی زمانی و مکانی مناسب، بیش از ۸۰ درصد مراکز به شهروندان خدمات ارائه کردند و خدمات در روزهای سخت جنگ و نوروز به طور یکسان ادامه داشت. در زمینه خدمات ویژه این ستاد از جمله زرزو اینترنتی و معاینه فنی برتر هم کار با قوت ادامه یافت و به رغم شرایط خاص تعطیل نشد.

همان گونه که همواره در

تاریخ مبارزاتی دریاخته‌ایم،

پیش‌شرط قطعی رهایی

کارگران از زنجیرهای

ظلم، استثمار و بی‌عدالتی،

و خود یک جامعه استوار و

پابرجا برای تداوم حیات و

مطالبه‌گری است

جنگ، همواره برای سرمایه‌داران فرصت و برای زحمتکشان، جز تورم، بیکاری و ویرانی نبوده است. در شرایطی که امپریالیسم آمریکا استراتژی بلعیدن منطقه را دنبال می‌کند، طبقه کارگر ایران بر سر یک دوراهی سرنوشت‌ساز ایستاده است. به گزارش ایلنا، بیش از یک ماه از شعله‌ور شدن آتش کین‌توزانه جنگی می‌گذرد که هرچند اکنون به آتش‌بسی متزلزل انجامیده، اما همچنان تجاوز آشکار امپریالیسم آمریکا و متحد منطقه‌ای آن، اسرائیل، سایه شوم و سنگین خود را بر پهنه خاک کشورمان حفظ کرده است. در روزهای نخست این هجوم نظامی، ماشین عظیم تبلیغاتی و رسانه‌ای امپریالیسم با تمام قوا کوشید تا با نقاب فریبنده «کمک به مردم ایران» و ادعای دروغین «به امرغان آوردن آزادی»، توجیحی عوام‌فریبانه برای بمباران‌ها و حملات ویرانگر خود برتراشد. اما هرچه عقربه‌های زمان به جلو رفت و غبار انفجارها فرو نشست، پرده‌ها افتاد و چهره عریان و کریه حقیقت بیش از پیش نمایان شد. آنگاه که زیرساخت‌های حیاتی کشور که آجر به آجر به آن با عرق جبین و جان‌فشانی طبقه کارگر بنا شده بود آماج موشک‌ها قرار گرفت و خون مردمان عادی و غیرنظامیان بی‌گناه، به ویژه زحمتکشان حاشیه‌نشین، بر زمین ریخت، به روشنی دریاقیم که این ادعاها چیزی جز یک بازی کثیف رسانه‌ای نبوده است. این همان آمریکای ویرانگر عراق، سوریه و لیبی و افغانستان است که جنگ‌های غارتگرش را به سوی این آب و خاک دراز کرد و در پس این آتش‌بس شکننده، همچنان مترصد فرصتی است تا خاورمیانه را بار دیگر در حمام خون فرو ببرد.

باید به این درک عمیق طبقاتی دست یابیم که تار و پود این جامعه، به دستان پینه‌بسته و بازوان توانمند ما کارگران بافته می‌شود. این نیروی کار زحمتکشان است که چرخ‌های تولید را به گردش درمی‌آورد، ثروت می‌آفریند و بی‌عدالتی‌های حیاتی اقتصادی را زنده نگه می‌دارد. شکی در این نیست که تمامی ارزش افزوده، سود و رونقی که حاصل رنج بی‌وقفه ماست، به جیب سرمایه‌داران سرازیر می‌شود و تنها قطره‌ای ناچیز از آن دریای ثروت، به عنوان دستمزد بچورن‌نمیر، سهم کارگران می‌گردد تا تنها قادر به بازتولید نیروی کار خود باشند.

اما همان‌گونه که همواره در تاریخ مبارزاتی دریاخته‌ایم، پیش‌شرط قطعی رهایی کارگران از زنجیرهای ظلم، استثمار و بی‌عدالتی، وجود یک جامعه استوار و پابرجا برای تداوم حیات و مطالبه‌گری است؛ در این جنگ که امروز در

وظیفه طبقاتی کارگر در سنگر تولید چیست؟

نبرد میان «چرخ‌دنده‌های کار» و «ماشین‌های جنگ»

وضعیتی مبهم و با آتش‌بسی ناپایدار متوقف مانده، امپریالیسم جهانی دقیقاً به قصد نابودی، فروپاشی و ویرانی همین بستر زیست و مبارزه با به میدان گذاشته بود و کماکان این تهدید را حفظ کرده است. تاریخ نشان داده است که در نهایت، دود این ویرانی‌ها بیش از همه به چشم طبقه کارگر می‌رود. این زحمتکشان هستند که زیر آوار تخریب‌ها جان می‌دهند، ابزار تولید و محل کارشان با خاک یکسان می‌شود و هستی‌شان به تاراج می‌رود، نه سرمایه‌دارانی که همواره راهی برای گریز، انتقال سرمایه‌هایشان به حاشیه امن و حتی انباشت بیشتر ثروت از دل بحران‌ها و بازار سیاه دوران جنگ می‌یابند.

جنگ؛ ابزار انباشت سرمایه و تحمیل فقر به زحمتکشان

برای واکاوی دقیق‌تر ماهیت این رویارویی و ترسیم افق پیش‌روی کارگران در روزهای دلهره‌آور پس از آتش‌بس، به گفتگو با بهرام حسینی‌نژاد، فعال کارگری، نشستیم؛ کسی که معتقد است در غوغای توپ و تشر قدرت‌ها و زمزمه‌های ادامه‌دار جنگ، بیش از هر زمان دیگری باید به صدای خفه شده در گلوی تولیدکنندگان واقعی جامعه گوش فرا داد تا دانست وظیفه طبقاتی ما در این بزرگوار تاریخی چیست.

حسینی‌نژاد در ابتدا با اشاره به ماهیت جنگ‌های کنونی و شرایط دشوار پیش‌آمده برای نیروی کار اظهار داشت: «هیچ جنگی، جنگ مردم نیست. جنگ‌هایی که میان کشورها درمی‌گیرد، عموماً بر سر اهداف، منافع معین و هژمونی‌ها اتفاق می‌افتد که کارگران هیچ‌گاه در آن‌ها کمترین نفعی نداشته‌اند. ما کارگران در جنگ‌ها کشته می‌شویم، از کار بیکار می‌شویم و طعم تلخ گرسنگی را می‌چشیم. به عبارتی، تمامی مصیبت‌ها و آوار جنگ مستقیماً بر سر طبقه کارگر خراب می‌شود. در نهایت و در آخر سر، عاملان جنگ و قدرت‌ها می‌نشینند و توافقات یا آتش‌بس‌هاییشان را با هم انجام می‌دهند، اما ویرانی، گرانی، تورم سرسام‌آور و سایر پدیده‌های شومی که تصور کنید، به عنوان مصائب جنگ، برای کارگران، مردم زحمتکش و خانواده‌هایشان باقی می‌ماند؛ چرا که این اقتدار همواره بی‌پشتوانه‌ترین و بی‌پناه‌ترین افراد در جوامع درگیر جنگ هستند.»

نفی مداخله خارجی؛ لزوم استقلال ملت‌ها در حل مناقشات

حسینی‌نژاد در پاسخ به پرسشی پیرامون ادعاهای امپریالیسم آمریکا در اوایل جنگ مبنی بر تلاش برای تحقق آزادی در ایران، این توجیه‌ها را کاملاً

مردود دانست و تصریح کرد: «اصل این جنگ، تجاوز عیان آمریکا و اسرائیل به کشور و مردم ماست. باید بدون تردید ببپذیریم که هیچ‌گاه، هیچ کشوری با لشکرکشی و جنگ نتوانسته است آرامش، آسایش و خوشبختی را برای مردم کشور دیگری به امرغان بیاورد. جنگی که آغاز شد و امروز به آتش‌بسی متزلزل رسیده، تجاوزی آشکار است و ماهیتاً هر نتیجه‌ای هم که در بر داشته باشد، برای ما موجب سعادت نخواهد شد.»

این فعال کارگری با تأکید بر لزوم حفظ استقلال ملت‌ها در حل مناقشات داخلی خود خاطرنشان کرد: «مردم هر کشوری باید خودشان به دست خودشان مشکلات‌شان را حل کنند. اگر مردم با حکومت‌شان هرگونه مشکل یا چالشی دارند، خودشان باید آن را حل‌وفصل نمایند. دخالت نیروهای خارجی نهن‌تها هیچ نفعی برای جامعه ندارد، بلکه برعکس، باعث تحمیل مصیبت، خسارت بیشتر و در نهایت استقرار شرایطی می‌شود که دقیقاً علیه منافع مردم، کارگران و زحمتکشان عمل می‌کند.»

وی در ادامه با اشاره به نقش کارگران به عنوان سازندگان اصلی جامعه و وظایف آنان در شرایطی که فضای مطالبه‌گری صنفی محدود شده است، بیان کرد: «هنگامی که جنگ درمی‌گیرد و حتی زمانی که سایه آن کماکان پابرجاست، پیش از هر چیز، این بر عهده دولت‌هاست که اسباب و ابزار لازم برای دفاع از مردم و جامعه را آماده کنند. آن‌ها باید از قبل تدارکات کافی برای مواجهه با بحران را دیده باشند تا کمک کنند آثار مخرب جنگ کمتر به مردم برسد. جنگ یک پدیده یک‌طرفه نیست و تا جای ممکن باید از هر نوع مناقشه مسلحانه که موجب تخریب زیرساخت‌ها می‌شود جلوگیری کرد. سیاستمداران و حاکمان یک کشور باید بدانند که مهم‌ترین وظیفه‌شان حفظ صلح پایدار است، زیرا برای مردم هیچ‌چیزی مهم‌تر از صلح نیست.»

حسینی‌نژاد با تأکید بر اینکه تحقق مطالبات کارگری تنها در بستر آرامش امکان‌پذیر است، افزود: «تنها فضایی که ما کارگران و زحمتکشان می‌توانیم در آن به حق‌و‌حقوق خود برسیم و امکان‌ات لازم برای دفاع از منافعمان را فراهم کنیم، فضای صلح است. همان‌طور که می‌بینیم، در جنگ همه‌چیز تحت‌الشعاع قرار می‌گیرد؛ تورم افزایش وحشتناکی پیدا می‌کند، پولدارها پولدارتر می‌شوند و فقیرتر می‌شویم. هر تحریری مستقیماً باعث از دست رفتن شغل و بیکاری می‌شود و این بیکاری، به‌ویژه برای ما کارگران که

هیچ پشت‌پوناه و پس‌اندازی نداریم، به معنای از دست رفتن امکانات اولیه زندگی، فقر بیشتر، گرسنگی و از آن مهم‌تر، رقم خوردن آینده‌ای تاریک‌تر است.»

تشکیل هسته‌های همپاری؛ راهکار طبقاتی برای عبور از بحران

وی درباره راهکارهای عملی و وظایف خطیر طبقه کارگر در این برهه زمانی استثنایی تأکید کرد: «در شرایط فعلی که زیر سایه آتش‌بسی متزلزل و احتمال بازگشت جنگ نفس می‌کشیم، ما باید بیش از هر چیز به فکر کمک کردن به خودمان باشیم. در کارخانه‌ها، محیط‌های کار و محل‌های زندگی‌مان، باید بکوشیم آدم‌هایی باشیم که به یاری دیگران می‌تازانند. اگر خرابی و آسیبی پیش آمده، در آنجا کمک کنیم؛ اگر مشکلی بروز می‌کند، به یاری هم‌صنفانمان برویم. در مواجهه با موج بیکاری پس از حملات، باید گروه‌ها و کمیته‌های کوچکی در محیط‌های کار و محلات تشکیل دهیم و از این طریق کمک کنیم تا شرایط بهتری برای کسانی که تحت آسیب جنگ قرار گرفته‌اند فراهم شود. به اعتقاد من، بزرگترین وظیفه ما در هر شرایطی، و به‌ویژه در شرایط فروس‌ماژور جنگ و پیامدهای پس از آن، یاری‌رسانی دسته‌جمعی به هم‌صنفان و هم‌عنوانمان است و این کار باید حتماً به صورت جمعی و سازمان‌یافته انجام پذیرد.»

این فعال کارگری در بخش دیگری از سخنان خود اظهار داشت: «امپریالیسم از حمله به ایران اهداف بسیار بزرگی را دنبال می‌کند و هدف نهایی آن فقط ما نیستیم؛ ما در واقع قربانی اهداف کلان امپریالیسم‌شده‌ایم. قصد اصلی امپریالیسم پیاده‌سازی استراتژی‌های هژمونی‌خود در این منطقه است. این استراتژی شامل در اختیار گرفتن نفت و امکانات منطقه به نفع برنامه‌های آینده و سیستم تجاوزکارانه‌اش به کشورهای دیگر است. آمریکا علاوه بر تلاش برای تسلط بر منابع ملی و ثروت‌های ما، به دنبال در اختیار گرفتن این بخش‌های بسیار مهم در راستای اهداف آینده‌اش علیه رقبای جهانی خود، مانند چین، است.» وی با اشاره به تهدیدات دوگانه داخلی و خارجی علیه کارگران افزود: «آنچه در رویارویی با پیامدهای این جنگ و سایه شومی که هنوز بر سرمان سنگینی می‌کند اهمیت دارد این است که ما باید حافظ استقلال ملی و حافظ کشورمان باشیم. در جهت دفاع از حقوق کارگران و زحمتکشان، ما باید دقیقاً در کنار مردم خودمان قرار بگیریم. باید هوشار باشیم، زیرا در داخل کشور کسانی هستند که می‌خواهند به وسیله این شرایط بحرانی، همان فشاری را که قبلاً به کارگران و زحمتکشان می‌آوردند، اکنون با قدرت و بهانه‌های بیشتری اعمال کنند تا سود دوطرفه‌ای نصیبشان شود.»

حسن‌نژاد در پایان با تأکید مجدد بر لزوم تشکلیابی در بحران تصریح کرد: «وظیفه تاریخی ما دفاع از استقلال ملی، دفاع از زحمتکشان و حراست از منابع کشورمان است. آمریکایی‌ها و اسرائیلی‌ها با سیستم تجاوزکارانه خود، به هیچ‌وجه قصد ندارند کاری به نفع کارگران ما و مردم ما انجام دهند، بلکه آن‌ها منحصراً دنبال اهداف و منافع غارتگرانه خود هستند. از این رو، یگانه راهکار این است که کارگران در تمامی محیط‌های کاری و محلات چه مناطقی که آسیب دیده‌اند و چه مناطقی که در امان مانده‌اند برای دفاع از حقوق یکدیگر و یاری‌رسانی متقابل، هسته‌ها و کمیته‌های کارگری تشکیل دهند تا بتوانیم به هم‌طبقه‌ای‌های خود کمک کنیم و این بحران ویرانگر را با آسیب هرچه کمتری پشت سر بگذاریم.»

شناسایی ۲۷ فرد یوزپلنگ آسیایی در ایران

مدیر پروژه حفاظت از یوز آسیایی گفت: طی سال جاری ۲۱ فرد یوز بالغ و ۶ فرد توله یوز شناسایی شده‌اند.

به گزارش برنا، باقر نظامی گفت: در بهار سال قبل ۱۷ فرد یوز شناسنامه‌دار داشتیم. در سال جاری هفت یوز نر، ۶ فرد یوز ماده و ۶ فرد توله شناسایی شده‌اند. چهار فرد یوز نیز شناسنامه‌دار هستند ولی جنسیت آن‌ها مشخص نیست علاوه بر آن چهار فرد یوز به تازگی از مادر مستقل شده‌اند بنابراین ۲۱ فرد یوز بالغ و ۶ فرد توله شناسایی شده‌اند.

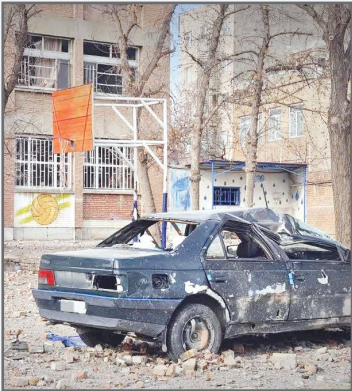
وی با اشاره به خانواده‌های یوز در منطقه میاندشت گفت: هلیا (یوزماده) همه توله‌هایش زنده هستند و هفته گذشته پنج توله آن در میاندشت شناسایی شدند.

مهشاد نیز چهار توله‌یوز دارد که احتمالاً به‌زودی از مادر مستقل می‌شوند.

مدیر پروژه حفاظت از یوز آسیایی درباره تلف شدن یک توله‌یوز کمتر از یک ماهه در روزهای گذشته اظهار کرد: توله‌یوز حدود دو هفته‌ای به‌تازگی تلف شده است که هم خراب و هم خراب بدی است، چرا که نشان‌دهنده یک زایمان دیگر یا از یوزهای ماده شناسایی شده یا از قلاده‌های شناسایی نشده در میاندشت است اما تلف شدن این توله به معنای از دست دادن یک یوز دیگر است.

وی درباره وضعیت یوزپلنگ‌های سایت تکثیر یوز در اسارت گفت: در حال حاضر سه فرد ماده یوز قابل باروری به نام‌های «توران»، «آذرا»، «ابریشم» و دو فرد یوز ماده نابارور به نام‌های «دلبر» و «ایران» در این سایت زندگی می‌کنند. در مقابل یک یوز نر به نام «فیروز» در سایت وجود دارد که ۱۵ ساله است.

مدیر پروژه حفاظت از یوز آسیایی درباره احتمال انتقال یک فرد یوز نر به داخل سایت تکثیر در اسارت یوز گفت: فعلاً برنامه‌ای برای این کار نداریم. هیوا (یوز نر) مدتی در اطراف سایت تکثیر در اسارت یوز پرسه می‌زد و این گمانه‌زنی در بین علاقه‌مندان مطرح شد که احتمال دارد او را زنده‌گیری و به داخل سایت منتقل کنیم اما فعلاً چنین تصمیمی نداریم. وی در پاسخ به این پرسش که آیا امسال بارداری در سایت تکثیر یوز در اسارت اتفاق افتاده است؟ گفت: متأسفانه علائم بارداری در یوزهای ماده بارور سایت مشاهده نشد که این امر ممکن است دلایل مختلفی داشته باشد. به عنوان نمونه امکان دارد «فیروز» به دو یوز نابارور ماده که سن بالاتری دارند تمایل داشته باشد یا یوزهای ماده تمایل به جفت‌گیری با «هیوا» را داشته باشند و فیروز را نپذیرند. نظامی در پایان اظهار کرد: با توجه به ثبت نشدن باروری در بهار سال جاری در سایت تکثیر یوز در اسارت، کمیته ملی حفاظت از یوز در این زمینه برای سال آینده تصمیم‌گیری خواهد کرد.

افزوده‌اند. هر مدرسه‌ای که تخریب شده، نهن‌تها در این میان، نقش خیران مدرسه‌ساز بار دیگر به عنوان یکی از ستون‌های جبران این بحران برجسته شده است. تجربه سه‌سال‌های گذشته نشان داده که مشارکت مردمی توانسته بخشی از خلأهای مالی دولت را پوشش دهد و اکنون نیز امید بر آن است که حدود ۵۰ درصد از بازسازی‌ها از این مسیر تأمین شود. اما این اتکا، هرچند نشانه‌ای از سرمایه اجتماعی و همبستگی ملی است، در عین حال بیانگر فشار مضاعفی است که بر جامعه مدنی وارد می‌شود؛ جامعه‌ای که ناگزیر شده بار بازسازی خسارات ناشی از جنگ را نیز بر دوش بکشد.

بازسازی مدارس، صرفاً احیای دیوارها و سقف‌ها نیست؛ بازگرداندن حس امنیت به کودکانی است که تجربه انفجار و ویرانی را به حافظه جمعی خود شده است.